

શ્રી હનુમાન ચાલીસા

શ્રી ગુરુ ચરન સરોજ ૨૭,
નિજ મનુ મુકુલ સુધારિ ।
બરનાંતે રઘુવર વિમલ જસુ,
જો દાયકુ ફલ ચારિ ॥

બુદ્ધિહીન તનુ જનિકે,
સુમિરૌ પવન કુમાર ।
બલ બુદ્ધિ વિદ્યા દેહુ મોહિ,
હરહુ કલેષ વિકાર ॥

જચ હનુમાન જાન ગુણ સાગર ।
જચ કપીસ તિહુ લોક ઉજાગર ॥ ૧ ॥

રામ દૂત અતુલિત બલ ધામા ।
અંજનિ-પુત્ર પવનસુત નામા ॥ ૨ ॥

મહાવીર વિકુમ બજરંગી ।
કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી ॥ ૩ ॥

કંચન વરન વિરાજ સુબેસા ।
કાનન કુંડલ કુંચિત કેસા ॥ ૪ ॥

હાથ વજુ અરુ ધજ વિરાજૈ ।
કાંધે મૂંજ જનેઊ સાજે ॥ ૫ ॥

શંકર સુવન કેસરી નંદન ।
તેજ પ્રતાપ મહા જગ બંદન ॥ ૬ ॥

વિદ્યાવાન ગુણી અતિ ચાતુર ।
રામ કાજ કરિબે કો આતુર ॥ ૭ ॥

પ્રભુ ચરિત્ર સુનિબે કો રસિયા ।
રામ લખન સીતા મન બસિયા ॥ ૮ ॥

સૂક્ષ્મ રૂપ ધરિ સિચહિં દિખાવા ।
વિકટ રૂપ ધરિ લંડા જરાવા ॥ ૯ ॥

ભીમ રૂપ ધરિ અસુર સંહારે ।
રામચંદ્ર કે કાજ સંવારે ॥ ૧૦ ॥

લાય સજીવન લખન જિયાયે ।
શ્રી રઘુબીર હરષિ ઉર લાયે ॥ ૧૧ ॥

રઘુપતિ કીન્હીં બહુત બડાઈ ।
તુમ મમ પ્રિય ભરતહિ સમ ભાઈ ॥ ૧૨ ॥

સહસ બદન તુમ્હરો જસ ગાવેં ।
અસ કહિ શ્રીપતિ કંઠ લગાવૈં ॥ 13 ॥

સનકાદિક બ્રહ્માદિ મુનીસા ।
નારદ સારદ સહિત અહીસા ॥ 14 ॥

ચમ કુબેર દિગ્પાલ જહાં તે ।
કવિ કોબિદ કહિ સકે કહાં તે ॥ 15 ॥

તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કીન્છા ।
રામ મિલાયે રાજ્યદ દીન્છા ॥ 16 ॥

તુમ્હરો મંત્ર વિભીષણ માના ।
લંકેશ્વર ભયે સબ જગ જાના ॥ 17 ॥

ચુગ સહસ ચોજન પર ભાનુ ।
લીલચો તાહિ મધુર ફલ જાનુ ॥ 18 ॥

પ્રભુ મુદ્રિકા મેલિ મુખ માણી ।
જલધિ લાંઘિ ગયે અચરજ નાણી ॥ 19 ॥

દુર્ગમ કાજ જગત કે જેતે ।
સુગમ અનુગ્રહ તુમ્હરે તેતે ॥ 20 ॥

રામ દુઆરે તુમ રખવારે ।
હોત ન આજ~ઝા બિનુ પૈસારે ॥ 21 ॥

સબ સુખ લઈ તુમ્હારી શરના ।
તુમ રક્ષક કાહુ કો ડરના ॥ 22 ॥

આપન તેજ સમૃદ્ધારૌ આપૈ ।

તીનોં લોક હાંકતે કાંપે ॥ 23 ॥

ભૂત પિશાચ નિકટ નહિં આવૈ ।
મહાવીર જબ નામ સુનાવૈ ॥ 24 ॥

નાસૈ રોગ હરૈ સબ પીરા ।
જપત નિરંતર હનુમત બીરા ॥ 25 ॥

સંકટ તે હનુમાન છુડાવૈ ।
મન કમ બચન ધ્યાન જો લાવૈ ॥ 26 ॥

સબ પર રામ તપસ્વી રાજ ।
તિનકે કાજ સકલ તુમ સાજ ॥ 27 ॥

ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવૈ ।
સોઈ અમિત જીવન ફલ પાવૈ ॥ 28 ॥

ચારોં જુગ પરતાપ તુમ્હારા ।
હૈ પરસ્થિત જગત ઉજિયારા ॥ 29 ॥

સાધુ સંત કે તુમ રખવારે ।
અસુર નિર્દંન રામ દુલારે ॥ 30 ॥

અષ્ટ સિદ્ધિ નૌ નિધિ કે દાતા ।
અસબર દીન જનકી માતા ॥ 31 ॥

રામ રસાયન તુમ્હરે પાસા ।
સદા રહો રઘુપતિ કે દાસા ॥ 32 ॥

તુમ્હરે ભજન રામ કો ભાવૈ ।
જનમ જનમ કે દુખ બિસરાવૈ ॥ 33 ॥

ਅੰਤ ਕਾਲ ਰਧੁਬਰ ਪੁਰ ਜਾਈ ।
ਜਹਾਂ ਜਨਮ ਹਉ ਭਕਤ ਕਹਾਈ ॥ 34 ॥

ਐਵ ਦੇਵਤਾ ਚਿਤ ਨ ਧਰਈ ।
ਛਨੁਮਤ ਸੋਈ ਸਰਵ ਸੁਖ ਕਰਈ ॥ 35 ॥

ਸਂਕਟ ਕਟੈ ਮਿਟੈ ਸਭ ਪੀਰਾ ।
ਜੋ ਸੁਮਿਤੈ ਛਨੁਮਤ ਬਲਬੀਰਾ ॥ 36 ॥

ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਛਨੁਮਾਨ ਗੋਸਾਈ ।
ਝੂਪਾ ਕਰਕੁ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਨਾਈ ॥ 37 ॥

ਜੋ ਸ਼ਤ ਬਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਕੋਈ ॥
ਛੂਟਿਣ ਬਾਂਧਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਛੋਈ ॥ 38 ॥

ਜੋ ਚਹ ਪੜੈ ਛਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ।
ਛੋਈ ਸਿਛਿ ਸਾਖੀ ਗੈਰੀਸਾ ॥ 39 ॥

ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਸਦਾ ਹਉ ਥੇਰਾ ।
ਕੀਯੈ ਨਾਥ ਛਦਿ ਮਹ ਡੇਰਾ ॥ 40 ॥

ਪਵਨਤਨਥ ਸਂਕਟ ਛਰਨ,
ਮੰਗਲ ਮੂਰਤਿ ਰੱਪ ।
ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ,
ਛਦਿ ਬਸਕੁ ਸੁਰ ਭੂਪ ॥